

Zrínyi Miklós

Szigeti veszedelem

(részlet)

Ihon jün szárnyas lovon szép piros hajnal,
Mosódik zablája fejr tájtékjával
Az ló fekete volt, de szebb Pegasusnál
Orra likjából tűz szemébül jün halál.
Kis fejr patyolat magának fejében
De az ű orcája van nagy fényességben
maga öltözött arany páncér-üngben;
Két szál hebánum csid van fényes kezében.
S Minden kis veréték, mely lóruul csöppenik
Szép gyöngy e harmattá az földön változik .
Elötte sötétség nagy futással oszlik
Körülötte az ég messzirül tündöklük.
Ifiu orcával mindent megvidámit
földbül virágot szépségével indít
fülemlében ő keserves torkot nyit,
ő forrást, ő folyást, erdőt, mezőt újít.